

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/475/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210032
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8413210032.17

Čiastočný rozsudok

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu: A. H., Q.: XX.XX.XXXX, U. E. Y. XXX/XX, L., právne zastúpený: JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom so sídlom A.K. Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovaným: 1. R. J., Q.: XX.XX.XXXX, U. Ž.P. XXX/XX, T. S., W.. Č.. Ú., I.. X.. Q.P. Č.. X, XXX XX R., 2. FINHAUS a.s., so sídlom Praha 4, Na Pankráci 1720/123, Česká republika, IČO: 271 08 562, zast.: JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou, so sídlom Pavla Mudroňa 26, Martin, IČO: 42 071 135, o náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu proti žalovanej v 2. rade z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej v 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu k rukám zástupcu žalovanej v 2. rade JUDr. Gabriely Reichovej, advokátky, so sídlom P. Mudroňa 26, Martin, do 3 dní od doručenia uznesenia súdneho úradníka o jej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 03.10.2013 v jej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 21.04.2016, č.k. 2C 475/2013- 69 domáhal na žalovaných v 1. a 2. rade zaplataenia spoločne a nerozdielne náhrady škody na zdraví, a to jednorázovej náhrady za bolesť vo výške 207.287,50 eur a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 335.685 eur.

2. Žalobu čo do základu odôvodnil tak, že dňa 03.10.2011 okolo 9.30 hod. v smere od X. D. F. žalovaný v 1. rade viedol osobné motorové vozidlo značky T. W. s evidenčným číslom XSX XXXX, pričom pri predchádzaní mierne pravotočivej zákruty v dôsledku nevenovania sa plne situácii v cestnej premávke a nedodržania bezpečnostnej vzdialenosti narazil do pred ním idúceho motorového vozidlom značky A. P. s evidenčným číslom X. XXX U., ktoré viedol žalobca. V dôsledku nárazu vozidlo žalobcu prešlo do protismerného jazdného pruhu a narazilo do prednej časti oproti idúceho motorového vozidla značky Š. A. s evidenčným číslom R. XXX G. vedeného X.Q. F., pričom žalobca utrpel zranenia. Právoplatným trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Kežmarok č.k. 1T 158/2012-352 zo dňa 21.08.2012 žalovaný v 1. rade bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods. 2 , písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Zodpovednosť žalovaného v 1. rade ako vodiča a prevádzateľa osobného motorového vozidla značky T. W. s evidenčným číslom XSX XXXX vyplýva z ust. § 420 Občianskeho zákonníka a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zodpovedný prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou v 2. rade.

3. Žalobca v dôsledku nárazu utrpel ťažký úraz, a to otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie brušnej steny vpravo ťažkého stupňa so zakrvácaním do svalov brušnej steny, pomliaždenie ľavého lakt'a, pomliaždenie pravého ramena s pomliaždením a s krátkodobou obrnou

kmeňového nervu pravého ramenného pletenca, podvrtnutie ľavého kolena s roztrhnutím vnútorného postranného väzu liečené konverzáciou. Uvedené zranenie boli veľmi bolestivé, so zdĺhavým procesom liečenia. MUDr. Zdenek Holešovský, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia traumatológia, Poprad, Dostojevského 4532/69, v písomnom znaleckom posudku vypracovanom na žiadosť žalobcu pod č. 34/2013 dňa 20.05.2013 utrpenu bolesť žalobcu podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov ohodnotil na 257,5 bodov, čo vychádzajúc z hodnoty jedného bodu 16,10 eur zodpovedá nároku na náhradu za bolesť vo výške 4.145,75 eur. Žalobou žalobca požaduje náhradu za bolesť vo výške 50 násobku tohto základného bodového ohodnotenia, čo zodpovedá náhrade vo výške 207.287,50 eur. Sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu znalec v predmetnom znaleckom posudku ohodnotil na 417 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 16,10 eur zodpovedá nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 6.713,70 eur. Žalobou žalobca aj náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia požaduje vo výške 50 násobku základného bodového ohodnotenia, čo zodpovedá náhrade vo výške 335.685 eur.

4. Okresný súd Kežmarok o žalobe rozhodol rozsudkom zo dňa 31.05.2018, č. k. 2C/475/2013- 148, ktorým konanie ohľadne sumy 28.176 eur zastavil (výrok I.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Výrokom III. rozsudku vyslovil, že žalovaná v 2. rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Výrokom IV. žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal.

5. Zastavenie konania sčasti (výrok I.) súd v písomnom vyhotovení tohto rozsudku odôvodnil späťvzatím žaloby žalobcom sčasti písomným podaním zo dňa 19.01.2015, ktorým žalobca upravil výšku oboch uplatnených nárokov jednak v dôsledku úpravy hodnoty jedného bodu na 15,38 eur (namiesto 16,10 eur), a jednak znížením požadovaných náhrad o poistné plnenie poskytnuté žalobcovi po začatí konania zo strany pôvodnej žalovanej v 2. rade (Generali Poistovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332) vo výške celkom 3.894 eur (2.846 eur náhrada za bolestné a 1.048 eur náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia). Predmetom rozhodovania súdu v merite veci týmto rozsudkom tak bol nárok na náhradu bolestného vo výške 195.171,50 eur a náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške sumu 319.625 eur. Žalobu v tejto časti súd zamietol (výrok II.) s odôvodnením, že v konaní bolo síce preukázané tvrdenie žalobcu, že pri dopravnej nehode došlo ku škode na jeho zdraví, a že žalovaný v 1. rade je za túto škodu zodpovedný. Žalobca však nepreukázal, že by sa v danej veci jednalo o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci mimoriadne 50 násobné zvýšenie základného bodového ohodnotenia ako odškodnenia za bolesť, tak aj odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia.

6. Podľa bodu 9. odôvodnenia tohto rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2018 za dôvod pre zamietnutie žaloby proti žalovanej v 2. rade súd považoval aj nedostatok jej vecnej pasívnej legitimácie v konaní, keď uviedol: „...Žalovaný v 2. rade nie je pasívne legitimovaný v tomto konaní, čo už samo o sebe je dôvodom na zamietnutie žaloby voči nemu. Tento nie je poisťovňou, nikdy nebol poisťovateľom motorového vozidla T. W. P.: XSX XXXX žalovaného v 1. rade, prevádzkovou činnosťou ktorého mala byť žalobcovi spôsobená škoda na zdraví, ani žiadneho iného motorového vozidla. Zaoberá sa sprostredkovaním poistenia, poskytovaním finančných služieb, úverov a poskytovaním servisných služieb pre poisťovne - samostatný likvidátor poistných udalostí, napr. zaisťuje prehliadky poškodených vozidiel. Z Poistnej zmluvy o poistení motorových vozidiel (čl. 49-50 spisu) datovanej dňom 4.11.2010, ktorou bolo poistené predmetné motorové vozidlo je zrejme, že poisťovateľom bola Generali Pojišťovna a.s., Bělehradská 132, Praha 2, Česká republika. Z úplného výpisu z Obchodníku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 9046, je evidentné, že žalovaný v 2. rade nemá v predmete činnosti poisťovanie motorových vozidiel a nie ani právnym predchodcom, či nástupcom poisťovateľa. Je právnym nástupcom spoločnosti Generali Services CEE a. s., avšak táto spoločnosť poisťovateľom nebola“.

7. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 23.09.2019 č. k. 13Co 7/2018 - 176 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2018 vo výroku I. (výrok I.) a vo výroku II. v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 195.171,50 eur titulom bolestného (výrok II). V prevyšujúcej zamietavej časti o zaplatenie sumy 319.625 eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok II.). Výrokom III. zmenil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku III. tak, že žalobcovi a žalovanej v 2. rade navzájom nárok na náhradu trov konania nepriznal. Výrokom IV. náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi a žalovanej v 2.rade navzájom nepriznal. Výrokom V. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku IV.

týkajúcom sa náhrady trov konania žalobkyne voči žalovanému v 1. rade a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2018 týkajúci sa zastavenia konania sčasti v spojení s rozsudkom súdu druhej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2019.

9. Výrok II. rozsudku zo dňa 23.09.2019, ktorým odvolací súd potvrdil vecnú správnosť zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 195.171,50 eur titulom bolestného a zrušil prvostupňový rozsudok v zamietavej časti o zaplatenie sumy 319.625 eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, súd druhej inštancie v svojom rozsudku odôvodnil vo vzťahu k žalovanému v 1. rade tak, že podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 437/2004 Z. z.“) v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznávaná invalidita, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. Skonštatoval, že z uvedeného je zrejmé, že podľa platnej právnej úpravy je možné zvýšiť iba náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, nie náhradu za bolesť. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia 50 násobného zvýšenia náhrady za bolesť považoval za zákonný a v tejto časti ho potvrdil. V časti týkajúcej sa zamietnutia nároku na 50 násobného zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové rozhodnutie za účelom vyporiadania sa s otázkou zvýšenia tejto náhrady presvedčivo a zákonným spôsobom. Výrok II. rozsudku súdu druhej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2019.

10. Podľa bodu 14. odôvodnenia rozsudku zo dňa 23.09.2019 súd druhej inštancie výrok II. svojho rozsudku vo vzťahu k žalovanej v 2. rade odôvodnil tak, že: „Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby proti žalovanému v 2. rade odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie ako sú uvedené v bode 9. napadnutého rozsudku, pričom je zrejmé, že pasívnu legitimáciu v konaní o náhradu škody, ktorá vznikla pri prevádzke motorového vozidla v zmysle Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, sa vzťahuje len na poisťovateľa, ktorý uzavrel poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v 2./ rade tak, ako správne uzavrel súd prvej inštancie, nie je poisťovateľom a nebol poisťovateľom tohto motorového vozidla, preto nezodpovedá za škodu, ktorej náhrady sa domáha žalobca v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu tento výrok ako vecne správny potvrdil,„.

11. Písomným podaním doručeným súdu dňa 22.05.2020 žalovaná v 2. rade požiadala o opravu rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.09.2019 č. k. 13Co 7/2018 - 176 s odôvodnením, že aj napriek jednoznačnému záveru odvolacieho súdu o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby voči žalovanej v 2. rade z dôvodu nedostatku jej pasívnej legitimácie v spore vyplývajúceho z bodu 14. odôvodnenia rozsudku, tento záver sa úplne nepremietol do výroku tohto rozsudku. Preto Okresný súd Kežmarok predložil vec na rozhodnutie o žiadosti o opravu Krajskému súdu v Prešove. Krajský súd v Prešove spis vrátil bez rozhodnutia s prípisom, že výrok rozsudku nemožno opraviť postupom podľa § 244 Civilného sporového poriadku. V prípise uviedol, že: „Nakoľko bol rozsudok súdu prvej inštancie voči žalovanému v 2. rade v zamietavej časti o zaplatenie 319.625 eur zrušený, je oprávnený vydať opätovné rozhodnutie len súd prvej inštancie. Vzhľadom však na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je možné postupovať vo veci hospodárne bez nutnosti navyšovania trov konania“.

12. Písomnou výzvou zo dňa 10.07.2020 súd v záujme hospodárnosti celého ďalšieho konania žalobcu proti žalovanej v 2. rade vyzval zástupcu žalobcu s poukazom na záver vyslovený súdom druhej inštancie v otázke pasívnej legitimácie žalovanej v 2. rade v konaní na vyjadrenie, či na žalobe proti žalovanej v 2. rade trvá. Podaním doručeným súdu dňa 24.07.2020 zástupca žalobcu oznámil, že na žalobe aj proti žalovanej v 2. rade naďalej trvá. Svoje stanovisko bližšie neodôvodnil. Preto súd, vychádzajúc z prípisu odvolacieho súdu zo dňa 11.06.2020 (čl. 211 spisu), podľa ktorého „...bol rozsudok súdu prvej inštancie voči žalovanému v 2. rade v zamietavej časti o zaplatenie 319.625 eur zrušený...“ a „oprávnený vydať opätovné rozhodnutie je len súd prvej inštancie“, nariadil na deň 27.11.2020 pojednávanie.

13. Dňa 27.11.2020 súd vec na pojednávaní prejednal v neprítomnosti žalovaného v 1. rade, ktorý bol na pojednávanie riadne cestou ÚVV- ÚVTOS v Hnčiarovciach predvolaný, a ktorý požiadal o prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti. Zástupca žalobcu na pojednávaní trval na žalobe v celom

rozsahu, teda aj proti žalovanej v 2. rade. Uviedol, že skutočnosť, že čiastočné poistné plnenie poskytla žalobcovi pôvodná žalobkyňa Generali Slovensko poisťovňa a.s., so sídlom Lamačská cesta 13/A, Bratislava len ako korešpondenčný plniteľ, žalobca nemal možnosť žiadnym spôsobom zistiť. To potvrdil aj Krajský súd v Prešove. Poukazoval na uznesenie súdu zo dňa 21.04.2016, ktorým súd pripustil, aby z konania vystúpila táto pôvodná žalovaná v 2. rade, a na jej miesto vstúpila nová žalovaná v 2. rade. Tvrdil, že na základe poistnej zmluvy nachádzajúcej sa v spise, predmetom ktorej je poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade, nebolo možné vyvodiť iný postup, než uplatniť návrhom na zmenu účasti na strane žalovanej v 2. rade. Zástupca žalovanej v 2. rade trval na zamietnutí žaloby voči žalovanej v 2. rade pre nedostatok jej pasívnej legitímácie v spore s poukazom na závery vyslovené v rozsudku súdu druhej inštancie. Uviedol, že z obsahu poistnej zmluvy nachádzajúcej sa v spise jednoznačne vyplýva, že poisťovateľom v danom prípade nebola žalovaná v 2. rade. Strany v otázke pasívnej legitímácie žalovanej v 2. rade po rozhodnutí súdu druhej inštancie nenavrhl žiadne ďalšie dôkazy.

14. Podľa § 212 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

15. Podľa § 212 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci. Ak je to účelné, súd môže rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe alebo dôvode.

16. Podľa cit. ust. § 212 Civilného sporového poriadku súd spravidla o celej prejednávanej veci rozhoduje jediným rozsudkom. Takýto postup vychádza z princípu procesnej ekonomie zakotveného v čl. 17 Civilného sporového poriadku. Ust. § 212 ods. 2 Civilného sporového poriadku predstavuje výnimku z tejto zásady vyčerpania celého predmetu konania jediným rozsudkom. Umožňuje súdu za podmienky, že je to účelné, rozhodnúť aj len o časti predmetu čiastočným rozsudkom alebo o základe veci medzitýmnym rozsudkom. Vydanie čiastočného alebo medzitýmneho rozsudku nie je pritom viazané na návrh strán. Je na úvahe súdu, či takýto rozsudok vydá.

17. V prejednávanej veci súd vzhľadom na závery už vyslovené súdom prvej inštancie v rozsudku zo dňa 31.05.2018, č.k. 2C/475/2013-148, súdom druhej inštancie v rozsudku zo dňa 23.09.2019 č. k. 13Co 7/2018 - 176, na pokyn Krajského súdu v Prešove vyslovený v prípise zo dňa 11.06.2020, podľa ktorého "vzhľadom... na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je možné postupovať vo veci hospodárne bez nutnosti navyšovania trov konania", a dôkaznú situáciu v konaní, kedy strany v otázke vecnej pasívnej legitímácie žalovanej v 2. rade nenavrhl žiadne ďalšie dokazovanie, považoval za účelné rozhodnúť o žalobe žalobcu proti žalovanej v 2. rade čiastočným rozsudkom. Dňa 27.11.2020 súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu žalobcu proti žalovanej v 2. rade z dôvodu nedostatku jej vecnej pasívnej legitímácie v konaní zamietol. K dôvodom vydania zamietavého rozsudku v tejto časti predmetu konania súd udáva:

18. Podľa ust. § 822 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škodu má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

19. Podľa § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťiteľ poškodenému, poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o povinnom zmluvnom poistení“) poistený má z poistenia právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

21. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

22. V prejednávanej veci si žalobca ako poškodený žalobou uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví proti žalovanej v 2. rade ako poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla žalovaného v 1. rade zn. značky T. W. s evidenčným číslom XSX XXXX. Vychádzajúc z cit. právnej úpravy Zákona o povinnom zmluvnom poistení žalobca ako poškodený nepochybne je

oprávnený uplatniť si nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Je však na ňom, aby tento nárok preukázal. A to aby predovšetkým preukázal, že subjekt, voči ktorému ako poisťovateľovi si nárok uplatnil, má právne postavenie poisťovateľa v zmysle Zákona o povinnom zmluvnom poistení, a že ako poisťovateľ uzavrel poistnú zmluvu, predmetom ktorej je poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorou mu bola spôsobená škoda na zdraví. Podľa § 2 písm. d) Zákona o povinnom zmluvnom poistení na účely tohto zákona sa poisťovateľom rozumie poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu (zákon č. 39/2015 Z. z.). Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve poisťovňa má právnu formu akciovej spoločnosti alebo európskej spoločnosti, a obchodné meno poisťovne musí obsahovať označenie "poisťovňa". Slovo "poisťovňa", jeho cudzojazyčný preklad alebo slovo, v ktorého základe sa toto slovo alebo jeho cudzojazyčný preklad vyskytuje, môže používať v obchodnom mene len právnická osoba, ktorá má povolenie na vykonávanie poisťovacej činnosti.

23. Súd v otázke vecnej legitímácie v prejednávanej veci v celom rozsahu poukazuje na závery vyslovené Krajským súdom v Prešove v bode 14. odôvodnenia rozsudku zo dňa 23.09.2019 č. k. 13Co 7/2018 - 176, podľa ktorých: „ ... Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v 2./ rade tak, ako správne uzavrel súd prvej inštancie, nie je poisťovateľom a nebol poisťovateľom tohto motorového vozidla, preto nezodpovedá za škodu, ktorej náhrady sa domáha žalobca v tomto konaní...“.

24. K procesnému útoku zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 27.11.2020 súd udáva, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca žalobou ako poisťovateľa v procesnom postavení žalovanej v 2. rade pôvodne označil obchodnú spoločnosť Generali Slovensko poisťovňa a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava 841 04, IČO: 35 709 332. Podľa písomného vyjadrenia tejto poisťovne k žalobe doručenom súdu zo dňa 07.08.2014, táto poisťovňa hneď v tomto svojom prvom podaní v konaní namietla nedostatok svojej pasívnej legitímácie a oznámila, že nie je poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade, a že pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti bola len korešpondenčným partnerom jej zahraničného partnera. Na to zástupca žalobcu reagoval, a to tak, že predložil súdu internetový výpis z webovej stránky Českej kancelárie poisťovateľov (čl. 37 spisu) a písomné podanie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (čl. 36 spisu), podľa ktorých poisťovateľom v čase poistnej udalosti bola poisťovňa z Českej republiky „Generali Pojišťovna a.s.“. Súčasne požiadal súd o vykonanie dôkazu vyžiadaním poistnej zmluvy od tohto subjektu. Na základe tohto návrhu žalobcu súd požiadal obchodnú spoločnosť Generali Pojišťovna a.s., Bělehradská 299/132, Vinohrady 120 00 Praha 2, o predloženie poistnej zmluvy, ktorá sa nachádza v spise. V pravom hornom rohu tejto poistnej zmluvy je pečiatka spoločnosti Generali Pojišťovna a.s., Bělehradská 132, 120 84 Praha 2, Česká republika. Poistnú zmluvu súdu predložila spoločnosť Generali Services CEE a.s., Na Pankráci 1720/123, 140 21 Praha 4, s uvedením, že je likvidátorom zahraničných poistných udalostí zastupujúcim Generali Pojišťovnu a.s. na základe plnej moci (čl. 43 spisu). Podľa výpisu z obchodného rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 9046, (čl. 93 spisu) žalovaná v 2. rade, ktorá vznikla v roku 2003, a ktorá do 19.04.2016 podnikala pod obchodným menom Generali Services CEE a.s., Na Pankráci 1720/123, 140 21 Praha 4, Česká republika, ktoré neobsahuje označenia „pojišťovna“, a ktorá nemá v predmete podnikania povolenie k podnikaniu v poisťovníctve.

25. Na základe uvedených skutočností nemožno prijať záver, že by žalovaná v 2. rade, ktorej vstup do konania súd pripustil právoplatným uznesením zo dňa 21.04.2016 č. k. 2C 475/2013-69, bola poisťovateľom podľa Zákona o povinnom zmluvnom poistení, a tiež že by bola uzavrela poistnú zmluvu nachádzajúcu sa v spise. Bolo na žalobcovi, ktorý trval na žalobe voči žalovanej v 2. rade, aby uviedol a preukázal skutočností, z ktorých vyplýva, že žalovaná v 2. rade je poisťovateľom podľa Zákona o povinnom zmluvnom poistení, a že ako poisťovateľ uzavrela poistnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu vzniknutú prevádzkou predmetného motorového vozidla žalovaného v 1. rade. Žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno. Ani po rozhodnutí súdov prvej a druhej inštancie neoznačil a nepredložil súdu žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie týchto skutočností. Preto súd žalobu voči žalovanej v 2. rade pre nedostatok jej vecnej pasívnej legitímácie v konaní zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Keďže prípisom odvolacieho súdu zo dňa 11.06.2020 bolo súdu prvej inštancie uložené opätovne rozhodnúť o žalobe žalobcu proti žalovanej v 2. rade v merite veci, a súd o tejto časti predmetu konania opätovne rozhodol rozsudkom, spolu s rozhodnutím v tejto časti v merite veci súd opätovne rozhodol aj o náhrade trov konania žalobkyne proti žalovanej v 2. rade. Žalovaná v 2. rade mala v konaní plný úspech. Preto jej súd podľa § 255 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške priznanej náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník samostatným uznesením.

31. Súd zastáva názor, že v konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by predstavovali dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešnej žalovanej v 2. rade podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Súd predovšetkým poukazuje na postoj žalobcu vo veci, ktorý aj po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý v bode 14. odôvodnenia rozsudku zo dňa 23.09.2019 skonštatoval správnosť záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej v 2. rade v konaní, bez toho, aby predložil súdu akýkoľvek ďalší dôkaz, trval na žalobe voči žalovanej v 2. rade. Aj keď možno súhlasiť so zástupcom žalobcu, že vzhľadom na čiastočné poistné plnenie poskytnuté žalobcovi poisťovňou Generali Slovensko poisťovňa a.s., so sídlom Lamačská cesta 13/A, Bratislava, ako pôvodnou žalovanou v 2. rade po začatí konania, žalobca mohol mať vo vzťahu k tejto pôvodnej žalovanej v 2. rade dôvodné pochybnosti, či je poisťovateľom v prejednávanej veci. Súd sa nestotožňuje s tvrdením zástupcu žalobcu, že po tom, čo pôvodná žalovaná v 2. rade namietla nedostatok svojej pasívnej legitímácie a oznámila, že nie je poisťovateľom, a že pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti bola len korešpondenčným partnerom jej zahraničného partnera, z predloženej poistnej zmluvy nebolo možné vyvodit' iný postup, než podať návrh na zámenu účastníka v procesnom postavení žalovanej v 2. rade tak, ako to žalobca navrhol.

32. Bolo na žalobcovi, ak chcel byť vo vzťahu k žalovanej v 2. rade v konaní úspešný, aby si vyhodnotil dôkazy zadovážené v spise, prípadne označil alebo navrhol ďalšie dôkazy, a žalovanú v 2. rade označil tak, aby bola pasívne vecne legitimovaná. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo dôvodné a spravodlivé akceptovať, že žalobca tak v prejednávanej veci neučinil. Z internetového výpisu z webovej stránky Českej kancelárie poisťovateľov (čl. 37 spisu) a písomného podania Slovenskej kancelárie poisťovateľov (čl. 36 spisu) bolo žalobcovi zrejmé, že v týchto verejných registroch ako poisťovateľom v čase poistnej udalosti bola vedená poisťovňa z Českej republiky „Generali Pojišťovna a.s.“, podľa verejne prístupného obchodného rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2866, plným obchodným Generali Pojišťovna a.s., Bělehradská 132, 120 84 Praha 2, Česká republika, IČO: 618 59 869. Pečiatka tejto spoločnosti sa nachádza aj v pravom hornom rohu poistnej zmluvy. Aj keď poistnú zmluvu predložila súdu spoločnosť Generali Services CEE a.s., Na Pankráci 1720/123, 140 21 Praha 4 (teda žalovaná v 2. rade), spoločnosť nemá v obchodnom názve označenie „poisťovňa“, a z podania na čl. 43 spisu vyplývalo, že je likvidátorom zahraničných poistných udalostí zastupujúcim Generali Pojišťovnu a.s. na základe plnej moci (čl. 43 spisu). Z verejne prístupného obchodného rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 9046 (viď aj čl. 93 spisu) bolo možné zistiť, že žalovaná v 2. rade nemá v predmete podnikania uvedené povolenie k podnikaniu v poisťovníctve.

Poučenie:

Proti výrokom I. a II. tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.